

medlemslande på medlemskabet, og det skal ikke skorte på en dansk velvilje til yderligere at forbedre denne førtiltrædelsesstrategi. Vi yder jo bilateralt en ganske stor indsats. Jeg vil her gerne pege på, at vores bilaterale indsats i forhold til især de baltiske lande og til Polen er ret betydelig. Vi gør en stor indsats for helt praktisk at bistå disse lande med at forberede sig på EU-medlemskabet. Vi vil fra dansk side støtte forbedringer af førtiltrædelsesstrategien, hvor som helst vi ser mulighederne for det. Det er en del af vores samlede politik vedrørende udvidelsen.

Hr. Keld Albrechtsen gør meget ud af at beskrive, at der er nogle lande i Sydeuropa, som ikke ønsker udvidelsen mod øst, og det må jeg sige at jeg finder helt uretfærdigt og urimeligt. Hr. Keld Albrechtsen har nævnt et land som Spanien. Jamen jeg må fortælle hr. Keld Albrechtsen – det vil måske skuffe ham, men sådan er det – at den spanske regering, både den nuværende og den forrige, er stærke tilhængere af udvidelsen mod øst. De finder ligesom vi, at udvidelsen mod øst er en historisk nødvendighed, og har bestemt ikke til hensigt at spænde ben for udvidelsen mod øst. De ønsker den. De ser på den, som vi gør. Og de har været med til at vedtage hele proceduren med optagelse af nye lande. Det er ikke kun nogle få nordeuropæiske lande, der har disse synspunkter; det er 15 EU-lande, der i fællesskab har formuleret en førtiltrædelsesstrategi og i fællesskab har fastsat nogle datoer for, hvornår forhandlingerne om udvidelse skal påbegyndes.

Hr. Keld Albrechtsen er på et punkt nærmest utrolig lammende træfsikker, nemlig når det drejer sig om at formulere dagsordener, som med sikkerhed ikke kan vedtages og ikke kan bruges til noget. Forestillingen om, at Europarådet eller OSCE kunne stå for overførsler på disse områder, er helt urealistisk. Fru Elisabeth Arnold har gjort det klart, for så vidt angår Europarådet. Jeg må, for så vidt angår OSCE, sige, at det er urealistisk at forestille sig, at medlemskredsen i OSCE ville være villig til at stille midler til rådighed til OSCE til disse formål. Det lader sig ikke gøre. OSCE har andre meget vigtige formål og meget vigtige opgaver, nemlig at skabe et sæt af spilleregler mellem landene med henblik på at øge demokratiseringen, og har ikke muligheder for at løfte en opgave af den art.

Og dér må jeg sige, når hr. Keld Albrechtsen så uvenligt om os andre siger, at vi stikker folk

blår i øjnene, at det er virkelig at stikke folk blår i øjnene at forestille sig, at Europarådet eller OSCE kunne løse opgaver af denne art.

Hr. Keld Albrechtsen spørger, hvad der sker med henblik på udvidelsen. Jeg må gøre opmærksom på, at disse finansielle retningslinjer, Samhørighedsfonden, er aftalt frem til 1999, men der er ikke aftalt noget efter 1999. De lande, der i dag modtager midler fra Samhørighedsfonden, har ikke nogen lovning på, hvad de skal have efter 1999.

Sådan er Delors II-pakken skruet sammen. Vi begynder sådan set på en frisk i 1999, og det, der er afgørende, er, at til den tid vil de nye medlemslande efter afslutningen af regeringskonferencen, og efter at vi har forhandlet nye finansielle retningslinjer, kende deres vilkår.

Hr. Keld Albrechtsen siger, at han ikke vil være formynder for de nye medlemslande, og at de må gøre op med sig selv, hvad de vil, og det er jeg helt enig i. Men hr. Keld Albrechtsen ville jo, hvis det stod til ham, end ikke være med til at gennemføre associeringsordningerne, Europa-aftalerne. Dem har hr. Keld Albrechtsen stemt imod, og det er jo ikke at give dem et frit valg. De associeringsaftaler, de pågældende østeuropæiske lande har ønsket sig, har hr. Keld Albrechtsen stemt imod, så hvis det stod til Enhedslisten, havde vi ikke fået indledt hele denne proces. Det er jo ikke at give landene et frit valg. Det er det modsatte, det er at nægte dem adgang til at få mulighed for at forhandle om medlemskab.

Jeg må i det hele taget sige, at noget, som er totalt fraværende i hr. Keld Albrechtsens visioner, er hensynet til disse nye østeuropæiske lande, hvad de selv vil, hvad deres regeringer og parlamenter vil. Det er et synspunkt, der tilsyneladende slet ikke falder hr. Keld Albrechtsen ind, at det kunne være af væsentlig betydning at høre, hvad de selv mener. De pågældende lande ønsker jo udvidelsen, og de ønsker den på lige vilkår. De ønsker at få de samme vilkår som alle øvrige medlemslande, men de ønsker ikke – og det er så svar på det andet spørgsmål – at der skal laves en særlig sparemodel for deres vedkommende. De ønsker det fulde medlemskab, de fulde forpligtelser og dermed også det fulde ansvar som medlemmer, og det er den opgave, vi står over for at skulle løse: at give dem disse muligheder.

Endnu en gang takker jeg for en debat om disse fonde og landbrugspolitik og retningslinjer. Jeg mener, det er en væsentlig debat, der er